25/10/2023

Ο συγκινητικός επικήδειος λόγος της Νεκταρίας Καραντζή για τον Χρόνη Αηδονίδη

/ Επικαιρότητα

Σε κλίμα ιδιαίτερης συναισθηματικής φόρτισης η μαθήτρια και επί μακρόν στενής συνεργάτιδα του Χρόνη Αηδονίδη, Νεκταρία Καραντζή, εκφώνησε, μεταξύ πολλών ομιλητών, επικήδειο λόγο που σκόρπισε δάκρυα συγκίνησης στον Ιερό Ναό Αναλήψεως Βριλησσίων, όπου τελέστηκε το πρωί της Τετάρτης 25 Οκτωβρίου 2023, η νεκρώσιμος ακολουθία για τον σπουδαίο δασκάλο και Άρχοντα της Παράδοσης, ο οποίος έφυγε από τη ζωή στα 95 του χρόνια.

Ακολουθεί ο επικήδειος λόγος της Νεκταρίας Καραντζή:

«Αγαπημένε μου Δάσκαλε

Σε γνώρισα σχεδόν 20 χρόνια πριν. Έως τότε δεν είχα ακούσει γλυκύτερη φωνή. Δεν είχα ακούσει φωνή άλλη σαν τη δική σου. Σε αναζήτησα για να ανακαλύψω τα μυστικά της τέχνης σου. Και σε βρήκα να διδάσκεις σε μια ταπεινή αίθουσα, αλλά κατάμεστη, όπως ήταν κάθε χώρος, όπου εμφανιζόσουν. Από τους πιο απέριττους μέχρι εκείνους που ο κόσμος θεωρεί σπουδαίους και ονομαστούς.

Ήρθα να γνωρίσω από εσένα την ελληνική παράδοση που έως τότε αποστρεφόμουν. Δεν βρήκα όμως σε εσένα απλώς το νόημα και την αλήθεια αυτής της τέχνης. Βρήκα την ομορφιά της σεμνότητας, την αξιοπρέπεια του ήθους, την αποστροφή των τιμών, την ακεραιότητα, τη σοφία του απλού λόγου, της καθαρής σκέψης, της απλής βιωτής. Καθετί από εσένα ήταν διδασκαλία.

Υπήρξες δάσκαλος με όλη τη ουσιαστική σημασία της λέξης. Κάποιοι, έλεγες, αρνούνται να μοιραστούν τα μυστικά της τέχνης τους για να μην τους τα κλέψουν και τόνιζες ότι δεν πράττουν σωστά. Γιατί όταν έχεις μαθητές το όνομα σου θα ζει πάντα μέσα από αυτούς. Και αυτό, δάσκαλε, Χρόνη Αηδονίδη, ήδη συμβαίνει για εσένα. Δεν έκανες απλά τραγούδι, δεν γύρισες απλώς τον κόσμο με συναυλίες, δεν άγγιξες μόνο το συναίσθημα του Έλληνα, δεν προκάλεσες απλώς την επιδερμική απόκριση της συγκίνησης με τη φωνή σου. Αλλά αθόρυβα, σεμνά και ήσυχα, όπως ήταν η ίδια η φύση του χαρακτήρα σου, ένωσες γενεές και γενεές Ελλήνων. Εκείνων που έφυγαν και όσων έρχονται. Μετέτρεψες το μουσικό χρώμα της Θράκης σε Πανελλήνιο. Το τραγούδισμά σου έχει ρίζες που δεν περιορίζονται σε εδαφικά όρια. Η μουσική της Θράκης, η αρχέγονη μουσικής της Θράκης, μέσα από τη φωνή σου αποκαλύφθηκε ως η μουσική της Ελλάδας. Γι’ αυτό απέκτησες μαθητές σε όλη την Ελλάδα. Νεότερες γενιές γνώρισαν και αγάπησαν την παράδοση, γιατί ήσουν Εσύ.

Αν όμως μια φορά όλοι οι μαθητές σου, οι πάμπολλοι μαθητές σου στη Θράκη, οι μαθητές σου στη Αθήνα με το Μουσικό Εργαστήρι Χρόνης Αηδονίδης, το οποίο μου εμπιστεύθηκες, αλλά και όλοι οι μαθητές σου παντού στον κόσμο σε ευγνωμονούν, ίσως εγώ θα πρέπει χίλιες ακόμα περισσότερες φορές να σε ευγνωμονήσω.

Για τη γενναιόδωρη τιμή, για την ευεργεσία που μου έκανες όχι απλώς να με εντάξεις στις συναυλίες και τη δισκογραφία σου, αλλά να μου εμπιστευθείς με περισσή λεπτομέρεια και προσοχή το απόσταγμα της γνώσης και της σοφίας σου. Ακαταπόνητα, απροϋπόθετα και φιλότιμα. Να με προστατεύσεις καλλιτεχνικά. Να πεις τα «όχι» εκείνα που με τη σοφία σου ήξερες πως ήταν ωφέλιμα, για να κρατηθεί αλώβητο το δοχείο της φωνής χωρίς επιβλαβείς προσμίξεις, κάτι στο οποίο επέμεινες πολύ. Όπως επέμενες και στον χαρακτήρα.

Από το ιδιόχειρο σημειωματάριο με συμβουλές που μου εμπιστεύθηκες να το μοιραστώ για όσους θέλουν να ακολουθήσουν τον δρόμο σου, διαβάζω μικρό απόσπασμα από τις πρώτες του σελίδες: «Το πρώτο προσόν για έναν καλλιτέχνη είναι η σεμνότητα. Σε δεύτερη μοίρα βάζω το ταλέντο και το μεράκι που είναι απαραίτητα κι αυτά»

Αυτή η σεμνότητα είναι ίσως η σημαντικότερη αρετή σου. Η απροσποίητη, γνήσια σεμνότητα που παρακάμπτει ιδιότητες και τίτλους, που απαρνείται τη ματαιοδοξία και που εν τέλει επιβραβεύεται.

Ένιωθες ευλογημένος και το έλεγες. Δεν ζητούσες τίποτε. Είχες λάβει ήδη τα πάντα και ανήκεις σε εκείνους τους τυχερούς της ιστορίες που το έργο τους τιμήθηκε εν ζωή.

Ήσυχη και γλυκιά σαν τη φωνή σου να είναι η αιώνια ζωή σου που εγκαινιάζεται από σήμερα, καλέ μου Δάσκαλε. Χωρίς φόβο, χωρίς αγωνία.

Όση ησυχία, γαλήνη και ευγένεια μοίρασες με το τραγούδισμά σου, τόση να λάβεις στο νέο σου αιώνιο ταξίδι. Να μείνεις ήσυχος ότι έζησες μια σοφή ζωή και ενάρετη. Ότι η ανάμνησή σου θα φέρνει χαμόγελα. Λύπη καμία να μην έχεις.

Πέταξε μακριά, όπως τα χελιδόνια που χιλιοτραγούδησες. Πάρε μαζί σου την αγάπη μας, τον σεβασμό και τις όμορφες ιστορίες σου να διηγηθείς στον παπα-Χρήστο και τη μητέρα σου Χρυσάνθη, τα αδέρφια που σε περιμένουν. Φτιάξτε καινούριο πανηγύρι αληθινής χαράς στο όμορφο αντάμωμά σας και τραγουδήστε ξανά, από την αρχή.

Για την απλή και ευγενική ψυχή σου, ρόδινος ο δρόμος σου και αιώνια η χαρά σου.»